

Men jeg skal ikke i nærværende Dieblit gaae ind paa videre Drøftelse af Sagen, thi for mig staaer efter nærmere Dberveitelse Forholdet herefter blot paa Grund af dette Factum, at den ærede Finanzminister ikke har villet hde Forslaget den Understøttelse, som vilde ligge i, at han selv fremsatte det, som væsentlig forandret. Jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Det Forslag, som jeg ifjor tillod mig at fremsætte, havde maastee mange Svagheder, men det havde et Fortrin, som jeg ikke troer, at Noget vil bestride, det nemlig, at det var den første Løsning, som der nogenstunde var givet af det Spørgsmaal, hvorledes man skal kunne danne en Pensionskasse, der bærer sig selv. Som jeg tillod mig ifjor at gjøre opmærksom paa: alle Pensionskasser, man kan danne dem, som man vil, blive af den Bessaffenhed, at der kommer en Tid, da de gaae istykker, der kan ikke gives Regler, som man kan stole paa med Hensyn til Fremtiden, saa at man blot kan være noget betrygget for, at de kunne opfylde de Forpligtelser, som de have. Men det er en Fordeel, som dette Forslag indeholder, at det er sikkert i denne Henseende. Ideen til en Statspensionering er jo egentlig ny, thi det er ikke saa mange Aar siden, at man kjendte meget lidt til den, og der har været Perioder, som man har gaaet igjennem, hvor den hele Pensionering af Embedsstanden eller idetmindste af visse Hovedbestanddele af Embedsstanden besørgees gennem saadanne Pensionskasser, og maastaa kunde det jo stillet ikke ligge fjænt for det hele System og den hele Tanke, at indrette noget Egenende, naar man kunde have nogen Sikkerhed for, at noget Saadant virkeligt kunde komme til at bære sig selv. Det er nu den Side af Sagen, som jeg egentlig havde tænkt mig, at man fornemmelig vilde have draget frem og gjort til Gjenstand for nærmere Dberveitelse og Underøgelse; thi det forekommer mig, at i disse oeconomicke Spørgsmaal, Pensionsvæsenet vedrørende, er der egentlig Intet, der kunde have mere Interesse for Folk, der bestæftigede sig dermed, end netop dette. Men det har ikke været Tilfældet, jeg har ikke paa nogen Maade seet, at der er kommet frem fra nogen Side no-

gen egentlig Drøftelse af, i hvilket Forhold det af mig frembragte Forslag stod til Pensioneringen i det Hele og navnlig til Pensioneringen af Statskassen, og De maae jo erindre, mine Herrer, at Spørgsmaalet, selv naar man seer bort fra Embedsstanden, kan faae overordentlig stor praktisk Betydning med Hensyn til Bestillingsmændene, som jeg senere skal komme til at tale om. Men altsaa, det har vist sig, at Forslaget ikke vandt den Interesse i denne Henseende, som jeg troer, det havde fortjent. Men dertil kommer jo ogsaa dette, at det ikke har vundet nogen Sympathi hos de Mænd, som det nærmest vilde komme til at berøre, naaget det efter min Mening havde en Side, som maatte have noget ikke lidet Aftalende for dem, naar de betragtede det med den tilhørlige Sindro. Jeg har ifjor tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at det efter min Mening er en Omstændighed, som stille Embedsmændene i et mindre heldigt Lys i Befolkningen, end de vilde staae uden det, at de have den for dem selv egne, eiendommelige Pensionsret, et Forhold, som i meget høi Grad vilde formildes og udjævnes, dersom det var det almindelige Tilfælde, at de selv havde udredet en betydelig Deel af deres Pension ved deres egne Beparselser. Denne Betragtning har imidlertid ikke fundet Indgang; man har maastee været uenig med mig og ikke troet, at jeg havde Ret deri, og det kan jo være, at dette vil vise sig, men jeg troer endnu ikke saa lidt derpaa. Men jeg vil sige, at det ligger mig meget paa Hjerte, at alle mine Medborgere skulle være tilfredse, og navnlig vilde jeg ogsaa meget nødtig gjøre Noget i den Retning, hvorimod der var en nogenlunde almindelig Stemning imellem Embedsmændene, naar ikke ialfald de Mænd, som særlig maatte repræsenter dem til enhver Tid, havde en anden Anskuelse. Det var navnlig dette, den Modtagelse, Forslaget fandt hos den ærede Regjering, som i forrige Session opmuntrede mig til, at forsøge denne Sag saa godt, jeg kunde. Jeg maa erkjende, at den ærede Finanzminister havde Ret i, hvad han sagde, at han ifjor havde stillet nogle Betingelser, for at han kunde gaae ind paa dette Forslag, Betingelser, som